

danner en Valgkreds for sig — umuliggøre, at en Fraktion, en Anskuelse, et Parti, der ligger under i en Sogneraadskreds, vinder i en anden. Og saa kommer hertil ganske særlig, at de umiddelbare Vælgere til Landstingsvalget udelukkende ere fra Landkredse. Naar man derfor naar til det endelige Valg, vil Valgmændene fra Landdistrikterne altsaa bestaa af Valgmænd, valgte i en stor Række smaa Kredse, samt af umiddelbare Valgmænd ligeledes fra Landdistrikterne. I denne Valgforsamling, der skal foretage det endelige Valg, er derfor de forskellige Anskuelser, der gøre sig gældende i Landdistrikterne, repræsenterede. I København og i Købstæderne er Forholdet derimod ganske anderledes. Her overlader man først Flertallet at afgøre det hele ved Valgmandsvalgene. Og saa siger man, at bagefter Flertalsvalget maa man paa selve Valgdagen se, hvad der mulig kan komme ud af Anvendelsen af Forholdstalsvalgmaaden. Der vælges her i København 7 Landstingsmænd. Der er jo intet i Vejen for, at et endog stort Mindretal, der kun mangler nogle faa Stemmer i at være Halvdelen, ligger under i samtlige Valgkredse og altsaa ikke faar en eneste Valgmand valgt. Det Forholdstalsvalg, som Grundloven har fastsat for Landstingsvalget, bliver i saa Fald helt uden Betydning for denne store Kreds af Vælgere. Frederiksberg vælger 80 Valgmænd, 40 ved hvert Valg, Odense 42, 21 ved hvert. Hvis Frederiksberg ved Valget af de 40 eller Odense ved Valget af de 21 var udstykket i smaa Kredse ligesom ved Valgmandsvalgene i Sogneraadskredsene, saaledes at hvert Distrikt valgte 1 Valgmand, var der i alt Fald Udsigt til, at de forskellige Anskuelser inden for Byvælgerne blev repræsenterede gennem de forskellige Kredse, et Parti kunde ligge under i en Kreds, men seire i en anden. Men ved den nuværende Ordning gaa jo samtlige Valgmænd i een Pose, og et Mindretal, det være nok saa stort, nok saa nær op ad det sejrende Flertal — lige til kun een Stemmes Forskel — faar ikke en eneste Valgmand valgt. Jeg tror derfor, og der kan sikkert ingen Tvivl være derom, at det er i Overensstemmelse med Grundlovens Aand her at indføre Forholdstalsvalg, for derved at muliggøre de forskellige Fraktioner at blive repræsenterede ved det endelige Valg.

Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) henviste til Købstadsvalgmændenes Tal i Forhold til Valg-

mændene fra Landdistrikterne, de valgte og de selvskrevne. Men det ærede Medlem maa erindre, at dette Forhold er fastslaaet i Grundloven, og vi staa jo ikke her ved Indledning af en Forhandling om en Grundlovsændring, vi staa kun for at drøfte, hvorvidt de Bestemmelser, som Grundloven giver for Landstingsvalg, ogsaa ere fuldt ud gennemførte i Valgloven, eller om der ikke i saa Henseende er mere at gøre for at gennemføre Grundlovens Bud om Forholdstalsvalg ved Landstinget. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andersen) var bestemt imod Forslaget, og jeg var jo, noget til min Overraskelse, averteret derom ved en meget heftig Salut fra det ærede Medlems Partipresses Side. Det ærede Medlem udtalte, at netop ved Valgmandsvalg til Landstinget var Forholdstalsvalg uheldig, netop her bør denne Valgordning ikke bruges. Det ærede Medlem maa dog erindre, at vi have mange forskellige Arter af Valg. Der er Valg, hvor alle, der ere fyldte 25 Aar og have svaret Skat til Kommunen, ere Vælgere, det er ved de kommunale Valg i Købstæderne. Der er andre Valg, hvor der kræves de fyldte 30 Aar, men intet om Skatteansættelse; det er f. Eks. Valgmandsvalgene. Der er Valg, hvor der kræves, at man skal høre til den højstbeskattede Femtedel i Kommunen, og der er andre Valg, hvor der kræves, at man skal være ansat til en Skatteindtægt af 2,000 Kr., nemlig ved Valgmandsvalg i Købstæderne, eller til 4,000 Kr. ved de højstbeskattedes Valgmandsvalg i København. Hvorledes vil nu det ærede Medlem hævde, at ved nogle af disse Valg er Forholdstalsvalget en Retfærdighed, noget, som ogsaa det ærede Medlem er med til at kræve, men ved andre er det modsat, der er det en Uretfærdighed? Ved ethvert Valg, hvor der skal vælges flere end en, er det — mener jeg — en Retfærdighedshandling, at de forskellige Partier, de forskellige Anskuelser, blive repræsenterede netop i Forhold til deres virkelige Styrke. Det ærede Medlem mente, at Gennemførelsen af Forholdstalsvalg ved Købstædernes Valgmænd vilde være til Fordel for Landet, idet de agrariske Interesser i Købstæderne herved vilde kunne vælge nogle Valgmænd, der derefter vilde støtte de paa Landet valgte. Men det er vel ikke det ærede Medlem ukendt, at det saa langt fra er udelukkende Mindretal med agrariske Interesser, der bukke under ved Flertalsvalgene? Naar det ærede Medlem